

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/hasla-rzeczowe/13755,Krajowa-Komisja-Wykonawcza-NSZZ-Solidarnosc.html>
19.05.2024, 18:51

Krajowa Komisja Wykonawcza NSZZ „Solidarność”

Krajowa Komisja Wykonawcza NSZZ „Solidarność”, organ kierowniczy Związku, powołany 25 X 1987 na wspólnym posiedzeniu Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej „S”, Tymczasowej Rady „S” i Lecha Wałęsy. Z chwilą powstania KKW TKK i TR zakończyły działalność. W skład KKW weszli: L. Wałęsa (przewodniczący), Zbigniew Bujak, Jerzy Dłużniewski, Władysław Frasyniuk, Stefan Jurczak, Bogdan Lis, Andrzej Milczanowski, Janusz Pałubicki, Stanisław Węglarz; nast. dokooptowano Jana Andrzeja Górnego (15 XI 1987), Antoniego Stawikowskiego i Antoniego Tokarczuka (5 XII 1987), Stefanię Hejmanowską, Henryka Sienkiewicza, Grażynę Staniszewską (9 IV 1988), Zbigniewa Romaszewskiego (25 IX 1988), Bogdana Borusewicza, Lecha Kaczyńskiego i Henryka Wujca (29 IV 1989). 25 IX 1988 L. Wałęsa rozszerzył skład KKW o przedstawicieli KS z Gdańska (Jacek Merkel), Jastrzębia-Zdroju (Alojzy Pietrzyk), Nowej Huty (Mieczysław Gil), Stalowej Woli (Władysław Liwak) i Szczecina (Edward Radziewicz). KKW miała stałe biuro w Gdańsku. Od jesieni 1988 w zebraniach KKW uczestniczyli także Jarosław Kaczyński (sekretarz KKW), Janusz Onyszkiewicz (rzecznik prasowy Związku), B. Borusewicz, Andrzej Celiński, Jacek Kuroń, Jan Lityński, Adam Michnik. W trakcie obrad Okrągłego Stołu podczas posiedzeń KKW negocjatorzy relacjonowali przebieg rozmów. Po rejestracji „S” w skład KKW przyjmowano reprezentantów poszczególnych Regionów Związku (w VI 1989 KKW liczyła już 36 członków). Funkcje doradców w tym czasie pełnili: Bronisław Geremek, J. Kuroń, Tadeusz Mazowiecki, A. Michnik, Andrzej Stelmachowski, Andrzej Wielowieyski, Jerzy Zdrada. Do 17 VI 1989 KKW odbyła 32 posiedzenia (do jednego nie dopuściła SB, niektóre odbyły się w niepełnym składzie), wydała ponad 40 oświadczeń i komunikatów. W Oświadczeniu przyjętym 5 XI 1987 KKW podtrzymała zgłoszoną na I KZD ofertę zawarcia

„paktu anty kryzysowego”, warunkiem rozmów miało być wycofanie represyjnego ustawodawstwa wprowadzonego po 13 XII 1981, wprowadzenie wolności stowarzyszania się i przywrócenie pluralizmu związkowego. Społeczeństwo wzywano do kontynuowania akcji zakładania jawnych Komitetów Założycielskich „S”, włączania się do prac samorządów zakładowych i zorganizowanej działalności na rzecz społeczności lokalnych, zmierzających do wprowadzenia prawdziwego samorządu terytorialnego. 10 IX 1988 poparto decyzję L. Wałęsy o rozpoczęciu negocjacji z władzami, żądając jednocześnie od władz zaprzestania represji i jasnej deklaracji w kwestii legalizacji „S”. 12 XI 1988 powołano Fundusz Inicjatyw Prasowych „S”, którego zadaniem było wspieranie prasy związkowej. 21 I 1989 powołano zespół ds. negocjacji z władzami (Z. Bujak, W. Frasyniuk, M. Gil). KKW upoważniła KO przy Przewodniczącym „S” Lechu Wałęsie do prowadzenia kampanii wyborczej przed wyborami 4 VI 1989. 13 V 1989 zaapelowano o powstrzymanie się od strajków, by nie pogarszać sytuacji w kraju. KKW zakończyła działalność podczas II KZD, gdy wybrano nową KK. 2 III 1988 – 3 III 1990 Biuro Studiów SB Ministerstwa Spraw Wewnętrznych rozpracowywało KKW w ramach SOR krypt. Syndyk.

Łukasz Kamiński

[Region Polska](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)